

Informa

**FAMÍ
LIES**

Quaresma... el camí cap a la Pasqua!

A les escoles Vedruna, seguint el nostre projecte educatiu, ens plantegem donar sentit a les festes de l'any litúrgic cristià. Serà bo, doncs, que parlem de la Quaresma. Per començar buscarem estrictament el significat de la paraula, convençuts que el fons que implica té un sentit plenament humà, i tot seguit veurem que entre les diferents tradicions religioses és molt més allò que ens uneix que no pas allò que ens separa. Així doncs, podem parlar de la Quaresma en un sentit ampli i de valor, que fa que integri moltes actituds de diferents tradicions.

La paraula «Quaresma» deriva del llatí *quadragesima* (el 'quarantè' dia abans de Pasqua). Dins del calendari de la nostra cultura cristiana, el número 40 és un número sagrat i fa referència als 40 dies que Jesús va viure sol al desert. Aquest *desert* es pot entendre com a símbol de solitud, com un espai on no hi viu ningú, on estàs sol, i que per aquesta raó convida a pensar en un mateix. Dins de la Bíblia, el número 40 també apareix simbòlicament en el mite del Diluvi Universal, que té una durada de 40 dies.

El temps de Quaresma és això: un temps per pensar en la nostra vida.

La Quaresma és plena de tradicions. A Catalunya es va fer popular comptar aquest temps per setmanes, i es va representar amb la imatge d'una dona vella (la Vella Quaresma) que tenia set cames: una cama per a cada setmana.

Una pràctica pròpia de la tradició cristiana és que el temps de Quaresma ens convida a ser capaços de tenir autocontrol, de deixar actituds que sovint van molt lligades al consum i al consumisme. El sentit de la Quaresma també el trobem en altres religions com el budisme, l'hinduisme..., i també en l'islam, amb la celebració del Ramadà. Són camins diferents però busquen la mateixa resposta de les persones: que siguem capaços de trobar-nos amb nosaltres mateixos, buscant la coherència entre allò que diem i allò que fem.

Habitualment relacionem la Quaresma amb el dejuni i l'abstinència. Si bé antigament aquestes eren accions molt més esteses i extremes que en l'actualitat, avui podem posar en pràctica actituds d'autocontrol i buscar la capacitat que podem tenir cadascun de nosaltres de «saber-nos estar» de necessitats supèrflues.

Com hem dit, la cultura popular representa aquest període de temps amb una vella arrugada i xaruga amb set cames que va perdent d'una en una, a mesura que van passant les setmanes de la Quaresma i a mesura que som capaços d'anar avançant en el camí cap al control de nosaltres mateixos. Segons la tradició, les menges abundants de la resta de l'any (i després de les disbauxes del Carnaval) es canviaven per uns règims més estrictes. Per això la Vella Quaresma es representa sempre amb un tros de bacallà a la mà, símbol d'austeritat en temps antics.

A tots, doncs, BONA QUARESMA, entesa com un camí envers la millora, com una oportunitat d'esdevenir més bons, seguint els valors de l'Evangelí de Jesús, valors que són plenament humans i que ens permeten -en el marc d'una societat oberta i plural- educar la persona en tots els àmbits, adreçant-nos a totes les edats educatives amb exemples i vivències diferents.